

μ' ένα στόμα ή Θούλα και ή Λίνα. Δέ σ' αγαποῦμε |
μεῖς ;

— Μά, παιδιά μου, ή δική σας ή αγάπη είναι ἀ-
γάπη ὑποχρεωτική. Τὴν αγάπη σας ἔπρεπε νὰ τὴν
ἔχω καὶ τώρα πού τὴν ἔχω τὴ χαίρομαι. Μά δὲ μὲ
σώνει, δὲ μᾶς σώνει ή τέτια αγάπη. Ἡ ψυχὴ μας ἀπο-
ζητάει καὶ τὴν ἄλλη αγάπη πού δὲν ἔχει καμιά σκέση
μὲ τὸ αἷμα καὶ μὲ τοὺς κοινωνικοὺς μας τοὺς δε-
σμούς, τὴν αγάπη πού μᾶς ἔρχεται ἀπὸ κεῖ πού δὲν
τὸ περιμένουμε καὶ δὲν τὸ φανταστήκαμε ποτές, μιὰ
αγάπη πού ἰσοπεδώνει τὰ χρόνια, πού ἐξουδετερώνει
τὴν ἀπόσταση, πού γκρεμίζει καθ' ἐμπόδιο καὶ ζεῖ
λευτέρα πάνου κι ἀπὸ νόμο κι ἀπὸ κοινωνία. Μιὰ τέ-
τια αγάμη ή Ἰλντα μού φέρνει σήμερα !...

Ὁ Παῦλος εἶχε ρωτήσει κ' ἔμαθε πότε ἔρχεται τα-
χυδρομεῖο ἀπὸ τὴ Πόλη καὶ τώρα πιά δὲν τὸ καρτε-
ροῦσε τὸ γράμμα τῆς Ἰλντας σπίτι του, μὰ πῆγαινε
ὁ ἴδιος στὸ ταχυδρομεῖο καὶ τὸ ζητοῦσε. Καὶ στὸ
σπίτι τὸ νιώθανε, πρὶν τοὺς τὸ πεῖ, ἂν ἔχει γράμμα ή
ὄχι. Γιατὶ ἅμα λάβαινε γράμμα, λαμποκοποῦσε ὅλος
καὶ μπαίνοντας σπίτι πάντα εὔρισκε ἕνα χωρατὸ ή
ἕνα γλυκὸ λόγο νὰ πεῖ, κι ἅμα ή τὸ ταχυδρομεῖο καθ-
υστεροῦσε ή ἐρχότανε καὶ δὲν τοῦφερνε γράμμα·
πικραμένος κι ἄλλος ἔμπαινε σπίτι του.

Μὲ τὴν Ἰλντα εἶχε ἀλλάξει ἕξη ὡς ἑπτὰ γράμ-
ματα, τὸνα θερμότερο ἀπὸ τᾶλλο. Ξαφνικὰ τὰ γράμ-
ματα σταματήσανε. Πέρασε μιὰ βδομάδα, πέρασε
δεύτερη, καὶ τρίτη καὶ τέταρτη, πῆγε καὶ ξαναπῆγε
στὴν πόστα, βαπόρια ἤρθανε καὶ ξανάρθανε ἀπὸ τὴν
Πόλη, καὶ αὐτὸς γράμμα τίποτε. Αὐτὸ πολὺ τὸν πεί-
ραξε. Στὴν ἀρχὴ μάλιστα καὶ τὸν τυράννησε ἀρκετά.
Ἡσυχία δὲν εὔρισκε. Ὅλα τοῦ φταίγανε. Καὶ ἂν
καμιά φορά ή Λίνα ή ή Θούλα ἀποφασίζανε νὰν τοῦ
ποῦνε, γιὰ νὰ τὸν ἡσυχάσουνε, πὼς δὲν πρέπει καὶ νὰ
στενοχωριέται, καὶ νὰ τὸ παίρνει ἔτσι κατάκαρδα, τοὺς
ἀπαντοῦσε ἡμερα μὰ μὲ πονεμένο τόνο πού τὸ χιλιο-
μετανιώνανε πού τὸν ταραξανε στὸ γαληνωμένο πόνου
του.

Ὑστερ' ἀπὸ μῆνα, ἕνα μεσημέρι, γύρισε σπίτι του
καταχαρούμενος. Δὲν περπάταγε, πετοῦσε. Τὸ περ-
πάτημά του καὶ γενικὰ ή κορμοστασιά του τὸν
ἔδειχνε δέκα χρόνια τουλάχιστο νεώτερο. Ἡ Θούλα
εἶτανε στὸ παράθυρο καὶ τὸν περιέμενε. Καὶ πρὶν
ἀκόμη τὴ δεῖ ὁ Παῦλος, μπῆκε μέσα καὶ φώναξε :

— Λίνα, τρέξε !... Ἐλα, Λίνα !... Ὁ πατέρας ἔ-
λαβε γράμμα !...

Καὶ τρέχανε κ' οἱ δυὸ νὰ τὸν καλοδεχτοῦνε στὴν
ὀξώπορτα. Κάνανε νὰ τονὲ ρωτήσουνε, μὰ δὲν προ-
φτάσανε. Ὁ Παῦλος τίς πρόλαβε. Καὶ βγάζοντας
ἀπὸ τὴ μέσα τσέπη τοῦ σουριούκου του ἕνα χαρτί
σκοῦρο μεγαλοῦτσικο, μὲ σφραγίδες ταχυδρομικὲς καὶ
μὲ γραμματόσημα, ταὺς τῶδωσε, λέγοντάς τους γελα-
στά :

— Νά, τὸ γράμμα !... Ἦρθε πιά !

Τῶνοιζαν καὶ μέσα εἶταν ή φωτογραφία κόρης
κατάξανθης, ἴσαμε εἴκοσι εἰκοσιδύο χρονῶνε, ψηλῆς,
γλυκειᾶς, ὁμορφῆς, πού τὰ μεισίδια τῆς εἶχανε κᾶτ,
εὐγενικᾶς γρομμῆς χαρακτηριστικῆς, τόσο χαρακτηρι-
στικῆς πού μιὰ καὶ νὰν τίς ἔβλεπες σοῦ μένανε γιὰ
οἶντα χαραγμένες στή θύμηση. Ὅσο τὴν κοιτάζανε
τὴν εἰκόνα τῆς κόρης καὶ οἱ τρεῖς τους, — καὶ τὴν κοι-
τάζανε ὦρα κι ὦρα, καὶ τὸ φαῖ τᾶφίσανε καὶ κρύ-
ωσε· πού νοῦ γιὰ φαῖ τώρα — ὅσο τὴν κοιτούσανε τὴν
εἰκόνα, ὁ Παῦλος καθισμένος στήν καρέκλα του καὶ
κρατώντας τὴν στὰ χέρια του, στὰ δυὸ του χέρια, καὶ οἱ
ἄλλες δυὸ ἀκουμπώντας στοὺς ὤμους του, μὲ τὴ μα-
τιά τους καρφωμένη σ' αὐτή, — ὅσο τὴν κοιτούσανε
τόσο καὶ βρῖσκανε καινούριες χάρες σ' αὐτή.

— Δείχνει πὼς εἶναι κοπέλλα μὲ νοῦ ! εἶπε ή
Λίνα.

— Καὶ μὲ εὐγενικὰ ψυχὴ ! πρόσθεσε ή Θούλα.

— Μὰ καὶ μὲ θέληση ! παρατήρησε ὁ Παῦλος. Πα-
ρατηρεῖστε τούτη τὴ γωνιά στὰ χεῖλια τῆς, καὶ τὴ
ματία τῆς προσέχετε... Τί τόνο πού δίνουνε στὸ ὄλο
τῆς !

Καὶ σὰν ἔστησε τὴν εἰκόνα ἀντικρὺ του, ἀκουμ-
πώντας τὴ σὲ μιὰ μπουκάλα κρουσταλλένια τοῦ νεροῦ,
ἀρχίνησε νὰ τρώει χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ξεκολνάει τὰ
μάτια ἀπὸ πάνου τῆς.

— Σήμερα ἔχουμε στὸ τραπέζι καὶ τὴν Ἰλντα ! Στὴν
ὕειά τῆς λοιπόν ! εἶπε καὶ τσουγκρῖσε τὰ ποτήρια
μὲ τὰ κορίτσια του.

Καὶ ξαναπῆρε τὴν εἰκόνα στὰ χέρια του. Καὶ τὴ
γύρισε. Καὶ τότε μόνο εἶδε τὰ λόγια πού εἰντουσαν
ἀπὸ πίσω γραμμένα «Στὸν Τέλη Στρατίδη ή Ἰλντα
του».

— Ἰλντα μου ; μουρμούρισε ὁ Παῦλος καὶ μελα-
χόλησε. Τέτια νιάτα καὶ τόση ὁμορφιά, συλλογίστηκε,
δὲν μποροῦνε νὰ μένουνε γιὰ πάντα ἀφοσιωμένα σ'
ἕνα πού κοντοστέκεται στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου κου-
ρασμένος πιά ἀπὸ τὴ ζωή....

Κ' ἕνα δάκρυ, ἄθελά του, κύλησε ἀπὸ τὰ μάτια του
κ' ἔβρεξε τὴν εἰκόνα.

(Στᾶλλο φύλλο τελιώνει)

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ὁ ἀγαπητὸς Νίκος Ζεζίτας (ὁ Στέφανος
Πάργας τῶν Ἀλεξανδρειανῶν «Γραμματῶν»)
στεφανώθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια στίς 16 τοῦ
Ὀχτώβρη μὲ τὴν δα Εὐτυχία Κωστή Μπότου.
Ὀλόθερμες εὐχῆς,

— Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ συνεχίσουμε τὰ
«Σημειώματα στὸ περιθώριο» τοῦ Κωστή Παλαμᾶ,

πὺν τὸ τελευταῖο του τιπώθηκε στὸν ἀριθ. 468 (1912) τοῦ «Νουμά».
— Μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα τοῦ ἐρχόμενου φύλλου: Ἰουλίας Περασάκη, Ὁ Σωκρατικός.— Ἀλκή Θρύλου: Φεγγαροτράγουδο.— Τς. Ζυρίχη.— Ρώ-
μον Φιλύρα, Νέα Εἰσόδια κτλ.

ΑΠΟ ΤΑ 'ΡΟΥΜΠΑΓΙΑΤ ΤΟΥ ΟΜΑΡ ΚΑΓΙΑΜ,,

(Συνέχεια τῆς σελίδας 290).

89.

Ξανάρθαμε στὸ ρεμπελιὸ καὶ στὸ παλιό μας χάλι
Κ' οἱ Πέντε πάνε προσενχές, ξεχαστήκαν πάλι.
Μά, ὅπου ποτῆρι βρίσκεται, ἐκεῖ καὶ θὰ μᾶς εὔρης,
Μὲ τεντωμένο τὸ λαιμὸ μακρὸ σὰν τὸ μπουνκάλι.

90.

Ἡ πρώτη νιότη μου ἦ παλιὰ σήμερα πάλι ξαναῆξ,
Καὶ τῆς γαρᾶς ἀποζητῶ τὸ πρῶτο μου νὰ βρῶ κρασί,
Μ' ἂν εἶναι ἄψυ—μὴ περγελᾶς—ἐμένα μὲ γητεῦει
Τῇ γέψη ἔχει τῆς ζήσης μου, γιὰ δαῦτο φαίνεται κι'
[ἄψυ.]

91.

Αὐτὸς ὁ θόλος τ' οὐρανοῦ μ' ἔνα γαβάθι μοιάζει,
Ποὺ ἀναποδογυρίστηκε καὶ τοὺς σοφοὺς τρομάζει.
Σὺ κύτταγε τὸν ἔρωτα τῆς κούπας μὲ τὴ στάμνα:
Χεῖλια μὲ χεῖλια βρίσκονται κι' ἀνάμεσα αἷμα στάζει.

92.

Προτοῦ καὶ σένα ἦ Μοῖρα σου ἀπ' τῇ ζωῇ ξεγράφει,
Πῆς νὰ σοῦ φέρουνε κρασί τριανταφυλλὶ στὴ βάρη.
Κακόμοιρε, μὴ νόμισες πῶς εἶσαι σπάνιος θησαυρός,
Καὶ πῶς θὰ σὲ ξεθάψουνε μιὰ καὶ ποὺ σ' ἔχουν θάψει;

93.

Πίνε, γιατί θὰ κοιμηθῇς γιὰ χρόνια μέσ' στὴ γῇ βα'
(θεῖα)
Μονάχος, δίχως σύντροφο, κι' οὔτε γυναῖκα ἀγκαλιά.
Τὸ μυστικό, ποὺ θὰ σοῦ πῶ κύττα καλὰ νὰ κρύψῃς:
Λουλούδια ποὺ μαράθηκαν, ποτὲ δὲν ξανανθίζουν πιά.

94.

Φεύγει ἡ ζωῇ, παράξενο καὶ μάγο караβάνι,
Τῇ στιγμῇ κλέφ' του τῆς χαρᾶς καὶ μόνο αὐτὸ σοῦ
[φτάνει.]

Ἔ Κάπελα! Τί θλίβεσαι γι' τ' αἶθριο τῶν συντρόφων;
Χῦνε κρασί! προτοῦ καὶ τούτη ἡ νύχτα νὰ πεθάνῃ!

95.

Στὰ πλούτη μὴ πιστεύεσαι, δὲν εἶναι σίγουρα πολὺ.
Τὸ νοῦ σου! κ' ἔχει τὸ σπαθὶ τῆς Μοίρας ἄκρη σου—
[βλεπῇ.]

Κ' ἡ τύχη γλυκαμύγδαλα στὸ στόμα σου κι' ἂν βάλλῃ
Κύτα νὰ μὴν τὰ καταπιῇς, μπορεῖ φαράκι νὰν κ' ἐκεῖ.

96.

Πιὸ πέρα ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς κι' ἀπὸ τὴν Πρώτη
[Μέρα, ἐγώ]
Καλέμι, Κόλαση, Οὐρανό. καὶ Πλάκα ζήταγα νὰ βρῶ
Μοῦπε τέλος ὁ Κύριος, Αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ φωτός:
«Σὲ σὲ θαβρῆς καὶ Κόλαση, Πλάκα, Καλέμι κι' Οὐρα-
νό.»

97.

Ὅποιος τὸ ἐρωτοβότανο στὰ στήθεια, του ποτίζει,
Μέρα ἀνωφέλευτη καμμιὰ στὸ βίο του δὲ λογίζει,
Ἔτε ζητᾷ τὸ θέλημα τὸ θεῖο νὰ προλάβῃ,
Ἔτε τὸ κρασοπότηρο γιὰ κέφι του γιομίζει.

68.

Ὁ οὐράνιος θόλος, ποὺ ψηλὰ κάθε μναλὸ ξαφνιάζει
Βρίσκω μὲ λύχνο μαγικὸ ἀπαράλλαχτα πῶς μοιάζει
Κ' ἔχει τὸν ἥλιο λάμπα του, τὴν οἰκουμένη λύχνο,
Κ' οἱ ζωγραφιὲς του εἵμαστε μεις, ποὺ τίς γυροῦν
γιὰ χάξι.

99.

Μιὰ κ' ἡ ζωὴ φεύγει, περνᾷ, Μπάλη τί εἶναι καὶ Βαγ-
[δάτη,

Πίκρα καὶ γλύκα ποιὸς ζητᾷ στὴν κοῦπα τῇ γεμάτῃ;
Πίνε λοιπὸν κρασί γιατί σὰν φύγωμε κ' οἱ δυὸ μας
Θὰ ψάχνῃ ἀδίκως νὰ μᾶς βοῇ τοῦ φεγγαριοῦ τὸ μάτι!

100

Σὰν ἀνταμώνεστε μαζί καὶ μοῦ μπεκρολογᾶτε
Καὶ λέτε ἄστεϊα, φίλοι μου, δικὰ σας καὶ γελᾶτε,
Σὰν πάῃ νὰ πιάσῃ ὁ κεραστής τὸ θεῖο κρασί τῶν Μά-
[γων]

Στὰ κρασοχαιρετίσματα καὶ μένα μὴ ξεχνᾶτε.

K. ΤΡΙΑΝΕΜΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ'Α ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Μόλις ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ναυπηγείων παραληφθὲν
θαλαμηγῶν «ΣΥΡΙΑ» ταχύτητος 15 μιλίων. ἀμιθῆ-
του πολυτελείας καὶ ἀνέσεως ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς
(παραλία Τρούμπας) ἕκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥρα 3 μ.
μ. κατ' εὐθείαν δι' Ἀλεξανδρείαν.

Γραμμὴ Πειραιῶς-Θεσσαλονίκης-Καβάλλας

Γραμμὴ Πειραιῶς Κυκλάδων

Τὸ μὲ διπλοὺς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφθάστου τα-
χύτητος πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγῶν ἀτμό-
πλοιοι «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παραλία
Τρούμπας).

Ἐκάστην ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ὥραν 10.30' μ.μ. διὰ
Σύρον Ἄνδρον, Κόρθιον καὶ Τήνον.

Ἐκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ὥραν 8ην μ.μ. κατ'
εὐθεία διὰ Θεσσαλονίκην—Καβάλλαν.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελ-
λοῦ ἀρ. 1 καὶ εἰς τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων κ. κ. Θωμᾶ
Κοῦκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν καὶ Σ. Σωτηρίου
(Πλατεία Συντάγματος) καὶ Ἰωάννου Ρέντα (παρὰ τὸν
ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀμονοίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44,
(ὁπισθεν ἁγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβάγον ὁδὸς Ἀντωνιάδου

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΕΛΗ

Ὁδὸς Μελετιάδου ἀριθ. 1

ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ

Ἐξεδόθη διπλοῦν τὸ τεῦχος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιθεωρήσεως » Ἀρχεῖα Ἱατρικῆς καὶ Βιολογίας » ἐπιμελεία τοῦ Ἐκδοτικοῦ τμήματος τοῦ Οἴκου Ἀγκύρας μετ' ἐπιμελειᾶς καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσας ὕλην. Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἄρθρων καὶ μελετῶν ἀναφέρονται τὰς τῶν κ. κ. Α. Τράντα ὀφθαλμιάτρου, ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοσκοπήσεως τῆς ἱριδοκερατίου γωνίας, Ι. Παπαθεοδώρου, γενικοῦ ἀρχιάτρου ἐπὶ τῆς ἐν πολέμῳ χειρουργικῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις, τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ καθηγητοῦ κ.Κ. Μέρμηγκα, Θεραπευτικὴν ἐπιθεώρησιν κ.λ.π. Ἐν παραρτήματι δὲ καὶ εἰς ἴδιον τεῦχος, δημοσιεύεται ἐπιμελημένη καὶ διορθωμένη ἔκδοσις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σωζομένων, σήμερον κειμένων, τῆς Πραγματείας τοῦ Παύλου Αἰγινήτου...

Ἐξεδόθη διπλοῦν τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Μεταξὺ τῶν περιεχομένων του, ἀναφέρονται ἐργασίας τῶν κ. κ. Κ. Σάββα, καθηγητοῦ, περὶ ἀναμορφώσεως τῆς δημοσίας ὑγείας **Ε'** **Καλλιωντζή**, καθηγητοῦ, περὶ ἀγγειωμάτων ἐν γένει καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν **Ἐμμ. Ἐμμανουήλ**, χημικοῦ τί γάλα πίνωμεν καὶ τί πρέπει νὰ πίνωμεν. **Α.** **Παράσχη** ἱατροῦ περὶ θεραπείας τῆς αἱμοπτυώσεως παρὰ τοῖς φυματικοῖς κ.τ.λ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

"ΜΟΥΣΙΚΗ",

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ

ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΧΡΥΣΟΥΝ - ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΓ' ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ—ΑΘΗΝΑΙ

Διὰ τραγοῦδι καὶ πιάνο

Θ. Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΤΙΠ - ΤΟΠ

Ὅπερ ἐν ταῖς πράξεσι τρεῖς

305—Θέλω σφιχτὰ νὰ σ' ἀγκαλιάσω

(valse-duetto)

Δρ. 1.25

304—"Ἀχ! κορίτσια νὰ ξέρατε (duetto)

» 1.25

303—"Ἀχ! ἡ φτωχεὶά (polka)

» 1.25

306—Τοῦμ - λὰ - λὰ

» 1.25

308—"Ανδαλουζα (duettino)

» 1.25

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΟΤ'ΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς ΔΕΩΝΙΑΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοον θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον

"ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,"

Θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν διὰ νέαν Ὑόρκην τὴν 2 Νοεμβρίου

Ἐπίσης τὸ θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον

"ΠΑΤΡΙΣ"

Θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 9 Νοεμβρίου.

Δι' ἐπιθύτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθ. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 44 (ἐπισθεν Ἀγ. Τριάδος) Ἀρ τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τέπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν **Σημείαν σας**, μεγαλύνετε τὴν **Πατρίδα σας**.